

4 μέλη της νΚΑ (μεταξύ τους και δύο συλληφθέντες) περιγράφουν σκηνές βίας και τρομοκράτησης από τις αστυνομικές δυνάμεις προς τους διαδηλωτές στα συλλαλητήρια των τελευταίων ημερών.

Οι συνεντεύξεις δόθηκαν στην [Εφ.Συν.](#)

«Τον βλέπω να σηκώνει ένα ξύλο και να το κατεβάζει προς το κεφάλι μου»

Ιωσήφ Τουρλίδης, δευτεροετής στο Τμήμα Βιολογίας του ΕΚΠΑ, μέλος της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση, συμμετέχει στο σχήμα της ΕΑΑΚ-Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση

«Η είσοδος του Μετρό της Ομόνοιας από την πλευρά της Πανεπιστημίου ήταν κλειστή. Οπότε οι περισσότεροι κατευθυνθήκαμε προς την είσοδο της 3ης Σεπτεμβρίου. Φτάνοντας εκεί, ξαφνικά ακούγονται κρότου-λάμψης. Κοιτάζω προς τα πίσω και βλέπω να πέφτουν με τα μηχανάκια πάνω στον κόσμο. Ξεκαβαλίσκουν και χτυπούσαν όποιον έβρισκαν μπροστά

τους με κλοτσιές, κλομπ και γροθιές. Ο κόσμος άρχισε να τρέχει.

Κάποιοι πήγαν προς την 3ης Σεπτεμβρίου και τα γύρω στενά, κάποιοι άλλοι προσπαθούσαν να μπουν στον σταθμό. Σπρώχνονταν, υπήρχε συνωστισμός. Εγώ βρισκόμουν κοντά στην είσοδο του Μετρό, όταν ένας άντρας της ομάδας ΔΡΑΣΗ με έριξε κάτω. Ήμουν με την πλάτη στο έδαφος και τον βλέπω να σηκώνει ένα ξύλο και να το κατεβάζει προς το κεφάλι μου. Δεν φορούσα κανένα προστατευτικό παρά μόνο τη μάσκα μου, οπότε σήκωσα το χέρι μου για να προστατευτώ με αποτέλεσμα να με βρει το ξύλο στον αγκώνα. Ετοιμαζόταν να με ξαναχτυπήσει, αλλά ήρθε κόσμος και με απομάκρυνε.

Τρέχοντας μπήκαμε σε έναν φούρνο. Για όση ώρα παραμείναμε εκεί, περνούσαν απ' έξω άντρες των ΜΑΤ και μας κοιτούσαν με βλοσυρό βλέμμα αλλά δεν τόλμησαν να μπουν μέσα. Ύστερα από λίγο κατεβήκαμε στον σταθμό. Πριν από τις μπάρες εισόδου βρισκόταν πολύς κόσμος φανερά χτυπημένος. Εγώ ένιωθα μια ενόχληση στο χέρι και παρατήρησα ότι δεν μπορούσα να το κινήσω καλά. Αποφάσισα να πάω στο ΚΑΤ.

Στη διαδρομή με τον Ηλεκτρικό πονούσα όλο και περισσότερο. Από το ΚΑΤ με έστειλαν στον Ερυθρό Σταυρό. Εκεί, με είδε ορθοπεδικός. Μου είπε να βγάλω ακτινογραφία, αλλά επειδή ήταν αδύνατο να τεντώσω το χέρι από τον πόνο που είχε γίνει πλέον ανυπόφορος και λόγω του αιματώματος που είχε δημιουργηθεί ο ακτινολόγος δεν μπόρεσε να βγάλει διάγνωση. Μου έβαλαν το χέρι σε νάρθηκα και μου είπαν να το κρατήσω σε ακινησία για μερικές μέρες. Πιθανόν είναι ράγισμα. Οσο περίμενα, είδα τουλάχιστον δέκα τραυματίες από την πορεία. Κάποια στιγμή, έξι άντρες της Ασφάλειας έφεραν δύο παιδιά που είχαν προσαγάγει.

Και ενώ τραυματίες και ασθενείς στέκονταν όρθιοι επί ώρες, αυτοί είχαν στρογγυλοκαθίσει στις καρέκλες. Είναι εξοργιστικό αν σκεφτείτε ότι τα υγειονομικά πρωτόκολλα δεν επιτρέπουν παρά έναν συνοδό, πράγμα το οποίο δεν εφαρμόστηκε στις περιπτώσεις των τραυματιών και πολλών άλλων καθώς το νοσοκομείο εφημέρευε και είχε πάρα πολύ κόσμο, αλλά οι έξι ασφαλίτες ήταν μέσα όλη την ώρα».

«Είδα κάποιον να τον χτυπάνε με ανάποδο κλομπ»

Ι.Μ., τεταρτοετής φοιτητής του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ και μέλος της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση

«Μετά το τέλος της κινητοποίησης πολύς κόσμος είχε πάει στην Ομόνοια για να πάρει το τρένο ή το Μετρό και να φύγει. Η είσοδος όμως του σταθμού, από την πλευρά της οδού

Πανεπιστημίου, η οποία και δέχθηκε τον μεγαλύτερο όγκο της πορείας, ήταν κλειστή. Ξαφνικά, εμφανίζονται ομάδες ΜΑΤ και ΔΡΑΣΗ και επιτίθενται απρόκλητα. Πετούσαν τις μηχανές πάνω στον κόσμο, ο οποίος σκόρπιζε τρομαγμένος. Κάποιοι προσπάθησαν να προσεγγίσουν άλλη είσοδο του σταθμού που ήταν ανοιχτή, αλλά επειδή μαζεύτηκαν πολλά άτομα, αρκετοί ποδοπατήθηκαν μέσα στον πανικό. Κάποιοι άλλοι έτρεξαν στους γύρω δρόμους, όμως από κάθε στενό έβγαιναν μηχανές και αστυνομικοί. Ήμασταν εγκλωβισμένοι.

Είδα ένα παιδί πεσμένο στο έδαφος να το βαράνε πέντε και έξι άτομα, άλλον να τον χτυπάνε με ανάποδο κλομπ, είδα έναν να μπαίνει σε πολυκατοικία για να φυλαχτεί και να τον προσάγουν μέσα στο κτίριο. Άρχισα κι εγώ να τρέχω, όταν αντιλήφθηκα ότι κάποιον συλλαμβάνουν πίσω μου. Όπως γυρνάω, λοιπόν, να κοιτάξω, κάπως παραπάτησα, σπρώχτηκα, έπεσα και χτύπησα τον ώμο μου στο πεζοδρόμιο. Εκείνη την ώρα έρχεται από πάνω μου ένας με τη στολή της ομάδας ΔΡΑΣΗ με απειλητικές διαθέσεις, αλλά επειδή λίγο πιο δίπλα γινόταν προσαγωγή, κάποιος τον φώναξε και έτσι με άφησε, δεν ασχολήθηκε μαζί μου.

Κάποιοι με βοήθησαν να σηκωθώ και τρέχοντας πήγαμε σε ένα σημείο που ήταν λίγο πιο ήρεμα τα πράγματα. Επειδή πονούσα πολύ, μια κοπέλα κάλεσε ασθενοφόρο. Ύστερα από λίγο ήρθε ένας διασώστης με μηχανή, ο οποίος μου έδεσε το χέρι και μου είπε ότι το ασθενοφόρο θα καθυστερήσει επειδή είχαν δεχτεί πολλές κλήσεις. Οπότε ένας γνωστός μου προσφέρθηκε να με πάει με το αμάξι στο νοσοκομείο.

Πήγαμε στον Ερυθρό Σταυρό που εφημέρευε. Εκεί, μου έκαναν ακτινογραφία και μου είπαν ότι είναι εξάρθρωση. Μου έδεσαν τον ώμο για τρεις εβδομάδες και μου είπαν να ξανακάνω μαγνητική, ενώ δεν απέκλεισαν το ενδεχόμενο να χρειαστώ χειρουργείο».

«Συλλαμβάνεσαι και σκάσε. Θα δεις πόσο ξύλο θα φας»

Νικηφόρος Ζηλάλης, μέλος του Φ.Σ. του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του ΕΚΠΑ της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (νΚΑ)

«Το κυνηγητό με τις αστυνομικές δυνάμεις ξεκίνησε στην Ομόνοια ενώ η πορεία είχε ολοκληρωθεί και οι διαδηλωτές αποχωρούσαν. Δεν σχετίζεται με τα επεισόδια που είχαν προηγηθεί στην Πανεπιστημίου. Ξαφνικά, βλέπουμε κόσμο να τρέχει και μηχανάκια της ομάδας ΔΡΑΣΗ να έρχονται καταπάνω στον κόσμο. Ήθελαν να τρομοκρατήσουν τους φοιτητές που βρέθηκαν νωρίτερα στο συλλαλητήριο.

Τρέξαμε στους γύρω δρόμους και συνέχισαν να μας ακολουθούν, ανεβαίνοντας ακόμα και πάνω στα πεζοδρόμια με τα μηχανάκια. Βρέθηκα στην Πατησίων. Ο ένας κατέβηκε και με κυνηγούσε τρέχοντας. Ο άλλος προσπάθησε να μου κόψει τον δρόμο. Γλίστρησα και έπεσα ανάσκελα. Πήγε να με πατήσει και με χτύπησε με τη ρόδα.

Ενώ ήμουν κάτω, ακινητοποιημένος, κατέβηκε και με χτυπούσε με γροθιές και κλοτσιές και με έβριζε. Μου πέρασαν χειροπέδες, μου είπαν «συλλαμβάνεσαι και σκάσε. Θα δεις πόσο ξύλο θα φας». Εγώ φώναζα στον δρόμο ότι συλλαμβάνομαι άδικα, δηλώνοντας το όνομα και την ιδιότητά μου. Για περίπου τέσσερις ώρες περίμενα με άλλους στη ΓΑΔΑ, χωρίς να ξέρουμε αν πρόκειται για προσαγωγές ή συλλήψεις. Πολλοί είχαμε χτυπηθεί. Μια κοπέλα με εξαρθρωμένο ώμο και ανοιγμένο κεφάλι πήγε για ράμματα στο νοσοκομείο δύο ώρες αφού το ζήτησε κι ενώ έλεγε ότι ζαλίζεται.

Ανάμεσα στους συλληφθέντες ήταν και ένας 50χρονος που το μόνο που έκανε ήταν να πει «γιατί βαράτε τα παιδιά;». Η διαδικασία χαρακτηριζόταν από διαρκείς κωλυσιεργίες και αναβολές. Υγειονομικά και στη διανυκτέρευσή μας ήταν άθλιες οι συνθήκες. Ήθελαν να μας σπάσουν το ηθικό, να τρομάξουν τους υπόλοιπους φοιτητές για να μη συμμετέχουν στα συλλαλητήρια και να μην αντιστέκονται».

«Με κυνήγησαν μέχρι τον έκτο όροφο πολυκατοικίας»

Στάθης Παΐζης, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και μέλος της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (ΝΚΑ)

«Έγινε επέλαση της ομάδας ΔΡΑΣΗ. Έφτασαν μέχρι την είσοδο του Μετρό Ομόνοιας. Ακόμα μία γκαζιά και θα κατέβαιναν με τις μηχανές τα σκαλιά του σταθμού... Όταν είδα τον πανικό, έτρεξα στην είσοδο μιας πολυκατοικίας. Δύο αστυνομικοί με κυνήγησαν μέχρι τον έκτο όροφο, με χτύπησαν με μπουνιές στο στήθος και στα πλευρά. Είναι η πρώτη φορά που οδηγούμαι στη ΓΑΔΑ. Εκεί, ήμασταν συνωστισμένοι σε έναν κλειστό χώρο από τις 4.30 το απόγευμα.

Τα μεσάνυχτα μου επετράπη να μιλήσω με δικηγόρο και όταν απολογήθηκα στις 2 τα ξημερώματα, ζήτησα να μεταφερθώ σε νοσοκομείο. Στις 3.40 οδηγήθηκα στον Ερυθρό Σταυρό και επέστρεψα στη ΓΑΔΑ στις 8 το πρωί. Το νομοσχέδιο έχει καταγγεληθεί από πανεπιστημιακούς, φοιτητικούς συλλόγους, φορείς, κόμματα και άλλους ότι στερεί με κάθε τρόπο την εκπαίδευση από τους πολίτες. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο επελέγη να χτυπηθεί η πορεία σε αυτή τη συγκυρία: όποιος αντιδράει δεν έχει θέση στο καθεστώς που

δημιουργείται».